

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 166

гр. Варна, 28.01.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на двадесет и осми януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ат. Атанасов

като разглежда докладваното от Пламен Ат. Атанасов Търговско дело № 20213100900690 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба предявена от Гаранционен фонд, с адрес: гр.София, ул.“Граф Игнатиев“ №2, ет.4, представляван заедно от Б.И.М. и С.Г.С., със съдебен адрес: гр.Добрич, ул.“Ген.Киселов“ №1, ет.2, ст.205, чрез адв.Л.В. -Т., с банкова сметка с IBAN *****, против М. Г. Д., с ЕГН *****, с адрес: *****, с адрес за призоваване: *****, чрез адв.С.К., с която са предявени обективно, кумулативно съединени искове с правно основание чл.288, ал.12 от КЗ /отм./, идентичен с чл.558, ал.7 от КЗ, във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за осъждане на ответника да заплати на ищеца, сумата от 46356.80лв., представлява изплатеното от Фонда обезщетение по Щета №210160 от 27.04.2018г. на В.Л.В., за претърпени имуществени и неимуществени вреди, в качеството ☐ на пострадад пътник при ПТП настъпило на 14.05.2017г., в лек автомобил “****”, с рег.№****, за който не е имало сключена застраховка “ГО“ и който е управляван от ответника с наличие на 1.42 % алкохол в кръвта, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата, както и на направените по делото разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Исковата молба отговаря на изискванията за редовност, посочени в чл.127, ал.1 и чл.128 от ГПК, поради което съдът е постановил връчване на преписи от същата на ответника.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, с който поддържа становище за неоснователност на иска.

В срока по чл.372, ал.1 от ГПК е постъпила допълнителна искова молба, с която се оспорват релевираните с отговора възражения за неоснователност на претенцията.

В срока по чл.373 от ГПК ответникът е депозирал допълнителен отговор, с който поддържа вече изложените си доводи.

По допустимостта на предявените искове:

Съдът намира, че предявените искове са процесуално допустими, поради което производството следва да се насрочи за разглеждане в о.с.з.

По предварителните въпроси:

С оглед предмета на предявения иск, попадащ в приложното поле на чл.365 от ГПК съдът счита, че иска следва да се разгледа по реда на Глава XXXII от ГПК-“Производство по търговски спорове“.

По доказателствените искания на страните:

Представените от ищецът, писмени доказателства, се явяват допустими, относими и необходими за изясняване на спора от фактическа страна, поради което следва да бъдат допуснати до събиране по делото.

Предвид бланкетното /общо и без аргументи/ оспорване от страна на ответника на представените от ищеца документи и също такова искане за представяне на оригинали, съдът намира, че не дължи произнасяне по оспорването и че искането следва да се остави без уважение. С оглед факта, че в случая се касае за многобройни официални документи, чиито издател /автор/ не е ищецът и за частни такива, липсата на конкретизация осуетява както възможността за преценка на процесуалната природа на оспорването, съответното искането, така и тяхната основателност.

На основание чл.140, ал.3 от ГПК страните следва да бъдат приканени към медиация или към спогодба, като им се разясни, че приключването на спора по доброволен ред ще съкрати продължителността на съдебното производство, окончателно ще уреди взаимоотношенията между тях, като същевременно ще намали размера на разноските в производството.

Воден от горното и на основание чл.374, ал.2 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАНОВЯВА разглеждане на делото по реда на Глава XXXII от ГПК-“Производство по търговски спорове“.

СЪОБЩАВА на страните, следният проект за доклад по делото, на основание чл.374, ал.2 от ГПК:

Постъпила е искова молба от Гаранционен фонд, против М. Г. Д., с която са предявени обективно, кумулативно съединени искове с правно основание чл.288, ал.12 от КЗ /отм./, идентичен с чл.558, ал.7 от КЗ, във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за осъждане на ответника да заплати на ищеца, сумата от 46356.80лв., представлява изплатеното на В.Л.В. обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди, в качеството □ на пътник, пострадал при ПТП настъпило на 14.05.2017г., с лек автомобил “*****”, с рег.№*****, за който не е имало сключена застраховка “ГО“ и който е

управляван от ответника с наличие на 1.42 % алкохол в кръвта, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата, както и на направените по делото разноси и юрисконсултско възнаграждение.

В исковата молба се твърди, че по реда на действаща към момента на щетата разпоредба на чл.288, ал.1, т.2, б."а" от КЗ /отм./, сега чл.557, ал.1, т.2, б."а" от КЗ, ищецът изплатил на В.Л.В. по Щета №210160/27.04.2018г. обезщетение за имуществени и неимуществени вреди в общ размер от 46356.80лв. Сочи се, че плащането е извършено, тъй като въпросното лице има качеството на пътник в лек автомобил "*****", с рег.№*****, който е пострадал при ПТП настъпило на 14.05.2017г. около 17.30 часа по път I-9 с посока от КК "Златни пясъци" към гр.Варна, управляван от ответника в пияно състояние с наличие на 1.42 % алкохол в кръвта. Сочи се, че при движение със скорост от около 66 км/ч., в дясна пътна лента, ответникът забелязал предмет пред автомобила и се опитал да го заобиколи от дясната страна на платното, в следствие от което автомобилът излязъл от пътното платно в дясно по затревения банкет, преминал покрай електрически стълб и се ударил челно в масивна тухлена ограда с бетонна основа. Сочи се, че в резултат от процесното ПТП е пострадалата пътничката в автомобила-В.Л.В., която е получила множество травматични увреждания. Твърди се, че в нарушение на чл.260 от КЗ /отм./, сега чл.490 от КЗ, ответникът управлявал увреждащия автомобил без действаща задължителна застраховка "Гражданска отговорност" към датата на ПТП. Сочи се, че В.Л.В. е поискала от ищеца да ☐ изплати обезщетение за имуществени и неимуществени вреди на основание чл.288 от КЗ /отм./, сега чл.557 от КЗ, поради липсата на застраховка "ГО" за процесния автомобил. Сочи се, че във връзка с искането е образувана щета №210160/27.04.2018г., като УС на ГФ е определил общо обезщетение в размер на 46356.80лв., от което 46000лв. за претърпени неимуществени вреди в резултат от нанесените травматични увреждания и 356.80лв. за неимуществени вреди. Твърди се, че въпросното обезщетение е изплатено на молителката на 26.06.2018г. Твърди се, че ответника бил поканен да възстанови изплатеното от Гаранционен фонд, но и до днес лицето не е погасило задължението си.

С депозирания в срока по чл.367, ал.1 от ГПК писмен отговор от ответника, се поддържа становище за неоснователност на претенциите. Поддържа се, че размера на претенцията е завишен, защото определеното обезщетение от служители на ищцовата страна, не съответства на критериите за справедливост визирани в чл.52 от ЗЗД. Твърди се, че изплатеното обезщетение е несправедливо определеното, тъй като тези служители, не са дали правилно, обективно, безпристрастно и справедливо заключение, относно размерите за заплащане. На следващо място се поддържа, че претенцията относно лихвите, следва да бъде намалена при условията на Тълкувателно решение №3/2011г. в качеството ☐ на периодичен платеж, за който се прилага правилото на чл.111, б."в" от ЗЗД, т.е. тригодишна давност. Моли се за отхвърляне на иска и присъждане на разноси.

С подадената допълнителна искова молба, се оспорват изложените в отговора на исковата молба възражения и доводи. Твърди се, че ГФ е създадена със закон структура,

която осъществява своята дейност, съобразно КЗ, ПУДГФ, Правила и съдебната практика, относно процедурата за уреждане на претенции за вреди вследствие на смърт или телесни увреждания, съгласно чл.290, ал.2, т.9 от КЗ и чл.7, ал.1, т.9 от Правилника за устройството и дейността на ГФ. Твърди се, че определянето и изплащането на обезщетения за неимуществени вреди, се осъществява по строго регламентирана процедура в съответствие със чл.557, ал.1, т.2, б.„а“ от КЗ, чл.28, ал.1, т.6, чл.28, ал.1 „б.“ б.„т.“ и чл.30, ал.2 от ПУДГФ, Наредбата за задължителното застраховане и единната Методика, както и Правилата за уреждане на претенции за неимуществени вреди. Твърди се, че с представеното по делото одобрено от съда споразумение, сключено с прокуратурата, което е обективизирано в Протокол №54/29.01.2018г. по НОХД №5473/2018г. по описа на РС Варна, което на основание чл.300 от ГПК има обвързваща сила, са установени факта на увреждащото събитие, вида и степента на констатираните увреждания, и виновността на дееца. Сочи се, че след подадено заявление от пострадалата, в съответствие със нормативно-установената процедура, е регистрирана Щета №210160/27.04.2018г., в границата на която е проведена процедурата по определяне и изплащане на обезщетение на увредения правоимащ. Сочи се, че обезщетението е определено въз основа на представени от увредения документи отговарящи на нормативните изисквания, които документи удостоверяват събитието и вида, и степента на констатираните увреждания и периода на лечение. Сочи се още, че в случая от пострадалата, са били представени и фактури, удостоверяващи разходи свързани с лечението в размер на 356.80лв. Твърди се, че с протокол на ЗМК към ГФ от 09.05.2018г. е определено обезщетение в размер общо на 46356.80лв., което е одобрено с Решение на УС на ГФ от 14.05.2018г., както следва: за счупване тялото на дясна бедрена кост, лекувано оперативно с метална остеосинтеза, с продължителен едногодишен срок на консолидация-25000лв.; за луксация на лява ТБС-20000лв., лекувана с екстензия 45 дни, лекувана в едногодишен период, през който е получила хипотония на бедрената мускулатура; за ВЛК на лицето и главата-1000лв., с трайно възстановяване за 10-15 дни и 356.80лв. за монтаж и доставка и наем за електрическо легло /с оглед на екстензия у дома/. Поддържа се, че така определеното обезщетение, е съобразено с критериите за справедливост по чл.52 от ЗЗД и трайно установената съдебна и административна практика за аналогични случаи, съответно е утвърдено от Управителният съвет на ГФ, по силата на възложените му компетенции. Сочи се, че въпросното обезщетение е изплатено на правоимащата с преводно нареждане от 26.06.2021г. Оспорва се възражението на ответната страна за приложимост на давностният срок за лихви, доколкото в случая ГФ не е изплащал лихви на пострадалата, а претендира само законната лихва върху главницата от 46356.80лв., считано от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане.

С отговора на допълнителната искова молба, се поддържат доводите и възраженията изложени в първоначалният отговор. В допълнение се поддържа, че в проведеното наказателно производство относно последиците от процесното ПТП, ответникът е получил нужното наказание и там пострадалата е можела да си направи исканията, относно подсъдимия. Сочи се, че на основание влязлата в сила присъда по НОХД №5473/2018г. на

ВРС, Фонда е задължен да изплати на пострадалата нужното обезщетение. Поддържа се, че ответникът е спазвал всички клаузи по сключеният Договор за застраховка, който е сключил и си е заплащал всички вноски, като задължение на застрахователят при допуснато виновно нарушение от негова страна, както се е случило да си получи нужното наказание, което се е изпълнило в настоящият казус и т.н. Оспорва се доказателствената стойност на представените от ищеца документи.

Предявените претенции намират правното си основание в чл.288, ал.12 от КЗ /отм./, който е идентичен с чл.558, ал.7 от КЗ, вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

С оглед становищата на страните, съдът намира, че не са налице факти и обстоятелства, които да не са спорни и да не се нуждаят от доказване.

Съгласно общия принцип за разпределение на доказателствената тежест всяка от страните, следва да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си и относно изгодните за нея факти. В конкретния случай ищецът, следва да установи настъпили вреди, в резултат от виновно поведение на ответника, като водач на незастрахован лек автомобил, след употреба на алкохол, което поведение е довело до реализиране на ПТП. Следва да установи още размера на вредите, в това число и спазване на процедурата по неговото определяне и изплащането на обезщетение на пострадалите. От своя страна ответникът, следва да установи липсата на посочените предпоставки или наличие на сключена, действаща и валидна към датата на процесното ПТП застраховка Гражданска отговорност за автомобила, с който е причинена щетата.

ДОПУСКА до събиране в о.с.з. представените от ищецът писмени доказателства.

ОСТАВЯ без уважение искането на ответника за задължаване на ищеца да представи оригинали на документи.

НАСРОЧВА производството по т.д.№690/2021г. на ОС Варна за разглеждане в открито съдебно заседание **на 10.03.2022г. от 14.00 часа**, за която дата и час да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение.

НАСОЧВА страните към процедура по медиация, която могат да заявят и осъществят **безплатно** в Център за медиация към Окръжен съд Варна, находящ се в сградата на Съдебно-изпълнителната служба при РС Варна, на адрес: гр.Варна, ул."А.Кънчев" №12, със служител за контакт Нора Великова - ет.4, стая 419 в сграда на ОС Варна, на тел.052 62 33 62, както и на e-mail: mediation@vos.bg.

Указва на страните, че решаването на спора, чрез медиация ще съкрати продължителността на производството, като разреши спора по взаимноизгоден и приемлив начин, и ще намали разноските им.

Приканва страните към **спогодба**, като им разяснява, че приключването на спора по този ред, ще съкрати продължителността на делото и ще доведе до окончателно уреждане на взаимоотношенията им, като същевременно ще намали размера на разноските.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____